

Ročník 1983

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

**ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA**

**SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA**

Částka 3

Vydána dne 11. března 1983

Cena Kčs 2,—

OBSAH:

16. Nařízení vlády Československé socialistické republiky o způsobu výpočtu základní částky, která nesmí být sražena povinnému z měsíční mzdy při výkonu rozhodnutí, a o stanovení částky, nad kterou je mzda po-
stižitelná srážkami bez omezení (nařízení o nezabavitelných částkách)
 17. Nařízení vlády Československé socialistické republiky o úpravě některých náhrad za ztrátu na výdělku
po skončení pracovní neschopnosti nebo při invaliditě
 18. Nařízení vlády Československé socialistické republiky o zavedení letního času v letech 1983 až 1985
 19. Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu, kterou se zrušuje vyhláška ministra zahraniční-
ho obchodu č. 47/1971 Sb., o podniku zahraničního obchodu Simex a o úpravě jeho oprávnění k zahraničně
obchodní činnosti
 20. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vlá-
dou Maďarské lidové republiky o spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských věd
 21. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě o přátelství a spolupráci mezi Československou socialis-
tickou republikou a Afghánskou demokratickou republikou
 22. Vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 90/1979 Sb.,
o školách v přírodě
 23. Vyhláška ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky o udělování, změně a odnímání povo-
lení k poskytování zahraničně hospodářských služeb v oblasti lázeňské léčby a o kontrole těchto služeb
 24. Vyhláška Státní arbitráže Československé socialistické republiky o základních podmínkách dodávky sběrných
surovin
 25. Vyhláška Ústřední rady odborů, kterou se mění a doplňuje vyhláška Ústřední rady odborů č. 42/1975 Sb.,
o projednávání a rozhodování pracovních sporů rozhodčími komisemi
 26. Vyhláška Úřadu pro normalizaci a měření, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 33/1964 Sb., o česko-
slovenských analytických normálech
 27. Redakční sdělení o opravě tiskových chyb
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů**

16

NAŘÍZENÍ VLÁDY

Československé socialistické republiky

ze dne 27. ledna 1983

o způsobu výpočtu základní částky, která nesmí být sražena povinnému z měsíční mzdy při výkonu rozhodnutí, a o stanovení částky, nad kterou je mzda postižitelná srážkami bez omezení (nařízení o nezabavitelných částkách)

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje podle § 278 a § 279 odst. 3 občanského soudního řádu:

§ 1

Základní částka, která nesmí být podle § 278 občanského soudního řádu sražena povinnému z měsíční mzdy, činí 450 Kčs na osobu povinného a po 150 Kčs na každou osobu, které povinný poskytuje výživné. Na manžela povinného se započítává 150 Kčs, i když má samostatný příjem. Na dítě, jež manželé společně vyživují, se započítává 150 Kčs každému manželovi zvláště, jsou-li srážky prová-

děny ze mzdy obou manželů. Částka 150 Kčs se nezapočítává na žádného z těch, v jejichž prospěch byl nařízen výkon rozhodnutí pro pohledávku výživného, jestliže výkon rozhodnutí dosud trvá.

§ 2

Částka, nad kterou se zbytek čisté mzdy vypočtené podle § 279 odst. 1 věty první občanského soudního řádu srazí bez omezení, činí 2400 Kčs.

§ 3

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1983.

Dr. Štrougal v. r.

17

NAŘÍZENÍ VLÁDY

Československé socialistické republiky

ze dne 27. ledna 1983

o úpravě některých náhrad za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti nebo při invaliditě

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje podle § 447 odst. 3 občanského zákoníku:

§ 1

(1) Náhrada za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti nebo při invaliditě náleží podle občanskoprávních předpisů se upravuje tak, že průměrný výdělek rozhodný pro výpočet této náhrady se zvyšuje o 2 % za každý kalendářní rok následující po vzniku nároku na tuto náhradu do 31. prosince 1980.

(2) Náhrada za ztrátu na výdělku upravená podle odstavce 1 náleží i tehdy, jestliže poškozenému nebyla do 31. prosince 1980 poskytována, protože to neumožňovaly právní předpisy o částkách omezujících způsob výpočtu a poskytování těchto náhrad.

§ 2

(1) Pro náhradu za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti nebo při invaliditě platí i po úpravě provedené podle § 1 ustanovení § 447 odst. 2 občanského zákoníku.

(2) Ke zvýšení invalidního, popřípadě částečného invalidního důchodu podle zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 7/1982 Sb., o zvýšení důchodů a o některých změnách zákona o sociálním zabezpečení, popřípadě k obdobnému zvýšení provedenému podle dřívějších předpisů,¹⁾ se při výpočtu náhrady za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti nebo při invaliditě prováděnému podle § 1 nepřihlíží.

§ 3

Náhrada za ztrátu na výdělku upravená podle § 1 náleží ode dne účinnosti tohoto nařízení.

§ 4

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1983.

Dr. Štrougal v. r.

18

NAŘÍZENÍ VLÁDY

Československé socialistické republiky

ze dne 10. března 1983

o zavedení letního času v letech 1983 až 1985

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje podle § 1 zákona č. 54/1946 Sb., o letním čase, a podle § 85 zákoníku práce po projednání s Ústřední radou odborů:

§ 1

Počátek a konec letního času v letech 1983 až 1985

(1) Letní čas se zavádí v roce 1983 dnem 27. března, v roce 1984 dnem 25. března a v roce 1985 dnem 31. března. V těchto dnech o druhé hodině středoevropského času se posunou hodiny na třetí hodinu letního času.

(2) Letní čas končí v roce 1983 dnem 25. září, v roce 1984 dnem 30. září a v roce 1985 dnem 29. září. V těchto dnech o třetí hodině letního času se posunou hodiny na druhou hodinu středoevropského času.

§ 2

Vliv zavedení letního času na stanovenou týdenní pracovní dobu

(1) Stanovená týdenní pracovní doba u pracovníků, jimž počátek letního času v letech 1983 až 1985 připadne do jejich pracovní směny, pokud se tato pracovní směna v důsledku zavedení letního času zkrátí, bude v příslušném týdnu o jednu hodinu kratší.

(2) Stanovená týdenní pracovní doba u pracovníků, jimž konec letního času v letech 1983 až 1985 připadne do jejich pracovní směny, pokud se tato pracovní směna v důsledku ukončení letního času prodlouží, bude v příslušném týdnu o jednu hodinu delší.

§ 3

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. Štrougal v. r.

¹⁾ Zákon č. 161/1968 Sb., o zvláštním přídavku k dávkám, o změnách v důchodovém zabezpečení účastníků odboje a o některých dalších změnách v sociálním zabezpečení.
Zákon č. 106/1971 Sb., o zvýšení důchodů starodůchodců a některých nízkých důchodů v sociálním zabezpečení.

§ 136 až 141, § 144 a 145 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení.

Zákonné opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 76/1979 Sb., o zvýšení důchodů.

19

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva zahraničního obchodu

ze dne 13. ledna 1983,

**kterou se zrušuje vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 47/1971 Sb.,
o podniku zahraničního obchodu Simex a o úpravě jeho oprávnění
k zahraničně obchodní činnosti**

Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví podle § 15 odst. 1 zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím: du Simex a o úpravě jeho oprávnění k zahraničně obchodní činnosti.¹⁾

§ 1

Zrušuje se vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 47/1971 Sb., o podniku zahraničního obcho-

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Urban CSc. v. r.

20

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 26. listopadu 1982

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky
o spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských věd**

Dne 22. prosince 1981 byla v Budapešti podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky o spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských věd. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 11 dnem 23. července 1982. Tímto dnem

pozbyla platnosti Úmluva mezi vládou Československé republiky a vládou Maďarské lidové republiky o zdravotnické spolupráci ze dne 28. dubna 1955.

Slovenské znění Dohody se vyhlašuje současně.*)

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

¹⁾ Nový rozsah předmětu podnikání podniku zahraničního obchodu Simex stanovil ministr zahraničního obchodu rozhodnutím ze dne 3. ledna 1983.

*) Zde se uveřejňuje český překlad.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky
o spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských věd

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Maďarské lidové republiky

v souladu se zásadami Smlouvy o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou ze dne 14. června 1968,

uznávající, že další zlepšování zdravotního stavu obyvatelstva vyžaduje urychlený rozvoj lékařských věd, uskutečňování širokého komplexu zdravotnických opatření a neustálé zdokonalování všeobecně dostupné a vysoce kvalifikované léčebně preventivní péče o obyvatele obou zemí,

zdůrazňující, že úspěšné splnění těchto úkolů v každé zemi je nerozlučně spjata s ochranou a upevňováním zdraví všech národů a s rozvojem široké mezinárodní spolupráce v této oblasti,

vedeny přáním podporovat ještě užší spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských věd v souladu se zásadami socialistického zdravotnictví, jeho státního plánovitého charakteru a preventivního zaměření, bezplatnosti a všeobecné dostupnosti vysoce kvalifikované lékařské péče obyvatelům obou zemí, jednoty lékařských věd a praxe a široké účasti veřejnosti při naplňování těchto úkolů a

vycházející ze zkušeností získaných při uskutečňování Úmluvy mezi vládou Československé republiky a vládou Maďarské lidové republiky o zdravotnické spolupráci ze dne 28. dubna 1955,

dohodly se takto:

Článek 1

Smluvní strany budou rozvíjet a prohlubovat vzájemnou spolupráci ve všech oblastech zdravotnictví a lékařských věd zaměřenou na neustálé zlepšování zdravotního stavu obyvatelstva obou zemí.

Smluvní strany si budou vyměňovat zkušenosti z uplatňování zdravotnické politiky se zřetelem na perspektivní směry rozvoje socialistického zdravotnictví.

Článek 2

Smluvní strany zaměří svoje společné úsilí na řešení zejména těchto nejdůležitějších úkolů zdravotnictví a zdravotnického výzkumu obou zemí:

— zdokonalování organizace a řízení zdravotnictví a lékařských věd, zabezpečení rychlého uplatňování vědeckých poznatků do zdravotnické

praxe, přičemž budou vycházet z dlouhodobých plánů a předpovědí rozvoje národního hospodářství a z poznatků světové vědy a praxe;

- zvyšování účinnosti státního zdravotnického dozoru na základě výměny zkušeností při zabezpečování zdravotnické a hygienicko-epidemiologické péče o obyvatelstvo obou zemí;
- další rozvoj a zdokonalování základní a specializované léčebně preventivní péče;
- zdokonalování přípravy a specializace zdravotnických pracovníků, racionální a účinné využívání kádrových a materiálně technických zdrojů, které poskytuje socialistická společnost na ochranu zdraví obyvatelstva;
- uskutečňování vědeckých klinických výzkumů v oblasti nových léčebných prostředků a popřípadě i v oblasti zdravotnické techniky;
- další zdokonalování výroby léčebných prostředků a popřípadě i výrobků zdravotnické techniky s cílem co nejlepšího uspokojování potřeb orgánů zdravotnictví obou zemí.

Článek 3

Smluvní strany budou v rámci této dohody uskutečňovat spolupráci:

- vzájemnými konzultacemi s cílem koordinace plánů rozvoje zdravotnictví a lékařských věd, jakož i výměnou plánů vědeckých lékařských výzkumů;
- pozváním vědeckých pracovníků a pracovníků praxe, učitelů vyučujících na vysokých školách, farmaceutických školách a středních zdravotnických školách za účelem konzultací a výměny zkušeností, a na mezinárodní a národní vědecké akce;
- rozvíjením a prohlubováním přímých styků a spolupráce mezi vědeckovýzkumnými a studijními ústavy a mezi vedoucími zdravotnických zařízení a redakčními radami zdravotnických časopisů;
- výměnou vědeckotechnických a lékařských informací včetně výsledků společných vědeckých výzkumů, vydáváním monografií, učebních pomůcek, sborníků, článků a jiných publikací;
- vypracováním a uskutečňováním společných programů zaměřených na řešení nejdůležitějších úkolů zdravotnictví na základě široké specializace a kooperace vědeckých výzkumů, které jsou předmětem zájmu obou smluvních

- stran, jakož i uskutečňováním dalších účinných forem dvoustranné a vícestranné spolupráce;
- výměnou stipendistů a odborníků pro studium zkušeností a zvýšení kvalifikace a specializace se zvláštním zřetelem na přípravu mladých odborníků.

Článek 4

Příslušné orgány smluvních stran se budou vzájemně urychleně informovat o karanténních opatřeních a důležitých infekčních onemocněních, které vzniknou na území jedné ze smluvních stran a mohou mít vliv na území druhé smluvní strany. Smluvní strany si budou vyměňovat informace o poznatcích v oblasti prevence, diagnostiky a při léčení těchto infekčních onemocnění. V případě potřeby budou taktéž koordinovat společné akce na jejich odstranění.

Článek 5

Při uskutečňování dvoustranné spolupráce zúčastněné strany berou v úvahu mnohostrannou vědeckotechnickou spolupráci v rámci Stálé komise Rady vzájemné hospodářské pomoci pro spolupráci v oblasti zdravotnictví.

Článek 6

Smluvní strany budou koordinovat svůj postup a spolupracovat v rámci Světové zdravotnické organizace a zaměřit svoje úsilí zejména na řešení otázek, které budou přispívat ke zvýšení efektivnosti činnosti Světové zdravotnické organizace. Smluvní strany budou koordinovat svůj postup a spolupracovat v rámci dalších mezinárodních zdravotnických organizací nevládní povahy, a ve vztahu k třetím stranám.

Článek 7

Každá smluvní strana zabezpečí bezplatnou kvalifikovanou lékařskou péči včetně potřebných léků a stravování po dobu hospitalizace občanům druhé smluvní strany, kteří se dočasně nacházejí na jejím území v případě náhlého onemocnění vyžadujícího ambulantní nebo ústavní péči.

Každá smluvní strana poskytne v případě možnosti místa v léčebně preventivních zařízeních a v sanatorních zařízeních nemocným občanům dru-

hé smluvní strany po projednání mezi ministerstvy zdravotnictví obou zemí.

Poskytování léčebně preventivní péče se bude uskutečňovat v souladu s Úmluvou o spolupráci na úseku sociální politiky mezi Československou republikou a Maďarskou lidovou republikou ze dne 30. ledna 1959.

Článek 8

Tuto dohodu budou uskutečňovat ministerstva zdravotnictví zemí smluvních stran. Za tím účelem budou periodicky dohodnuty prováděcí plány, které budou obsahovat konkrétní akce včetně finančních podmínek.

Článek 9

Koordinace a kontrola plnění této dohody je úkolem Smíšené československo-maďarské zdravotnické komise.

Činnost této komise se řídí Statutem, který je uveden v příloze Dohody a tvoří její neoddělitelnou součást.

Článek 10

Dnem vstupu v platnost této dohody končí platnost Úmluvy mezi vládou Československé republiky a vládou Maďarské lidové republiky o zdravotnické spolupráci podepsané v Budapešti dne 28. dubna 1955.

Článek 11

Tato dohoda podléhá schválení podle právních předpisů zemí smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny nót o tomto schválení.

Článek 12

Tato dohoda se uzavírá na období 10 let. Dohoda se bude mlčky prodlužovat vždy na dalších 5 let, pokud jedna ze smluvních stran písemně neoznámí druhé smluvní straně šest měsíců před uplynutím příslušného období její platnosti své přání Dohodu vypovědět.

Dáno v Budapešti dne 22. prosince 1981 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyku slovenském a maďarském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Prof. MUDr. Emil Matejiček v. r.

Za vládu

Maďarské lidové republiky:

Dr. Emil Schultheisz v. r.

STATUT**Smíšené československo-maďarské zdravotnické komise****Článek 1**

Smíšená československo-maďarská komise (dále jen „Komise“) vykonává zejména tuto činnost:

- a) hodnotí vzájemné vztahy v oblasti zdravotnictví a lékařské vědy a posuzuje možnosti jejich dalšího rozvoje, jakož i účinnost vykonávané spolupráce,
- b) vypracovává návrhy prováděcích plánů spolupráce a pravidelně sleduje a hodnotí jejich plnění,
- c) navrhuje vytváření nových forem spolupráce, které přispívají k zabezpečování nejvyšší účinnosti spolupráce,
- d) zabezpečuje vzájemné pravidelné poskytování informací o aktuálních otázkách zdravotnické politiky obou států, jakož i o ostatních otázkách zájímajících obě strany,
- e) napomáhá rozvoji přímé spolupráce mezi příslušnými orgány, organizacemi a institucemi vykonávajícími spolupráci podle platné Dohody mezi vládami obou států o spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských věd, jakož i rozvoji pracovních styků mezi osobami zabezpečujícími tuto spolupráci,
- f) koordinuje vykonávání nejvýznamnějších akcí podle pětiletých plánů spolupráce,
- g) zabývá se podle potřeby otázkami mnohostranné spolupráce států socialistického společenství a napomáhá koordinaci vzájemné spolupráce v rámci příslušných mezinárodních vládních i nevládních organizací, na sjezdech, konferencích, symposiích, jakož i na jiných mezinárodních akcích.

Článek 2

Komise se skládá z československé a maďarské části. Jména osob zastávajících funkci předsedy, místopředsedy a tajemníka každé z obou částí si smluvní strany oznámí diplomatickou cestou. Ostatní členy částí v počtu nejvíce 3 mohou obě strany určovat ad hoc.

Článek 3

Komise se schází zpravidla jednou za dva roky, a to střídavě na území obou států.

Komise se může sejít k mimořádnému zasedání po předcházejícím souhlasu předsedů obou částí.

Zasedání Komise řídí předseda té části, na jejímž území se zasedání koná.

Článek 4

Komise jedná na základě předem schváleného programu. Tento program se určuje na předcházejícím zasedání Komise.

Předsedové obou částí se mohou dohodnout písemně o změně programu zasedání Komise nejpozději dva měsíce před datem konání, s výjimkou naléhavých záležitostí, jejichž projednání se může dohodnout i jiným způsobem.

Článek 5

Na posuzování odborných otázek vyplývajících z programu Komise mohou být v případě nevyhnutelnosti na její zasedání přizváni příslušní odborníci.

Článek 6

Podkladové materiály k programu zasedání Komise, na jejichž zpracování se Komise dohodla, si předsedové částí zašlou nejpozději 6 týdnů před zasedáním Komise.

Připomínky, případně zvláštní stanoviska k zasláným materiálům je nutné zaslat nejpozději dva týdny před zasedáním Komise.

Článek 7

Plnění organizačních úkolů spojených s přípravou a průběhem zasedání Komise zabezpečuje strana, na jejímž území se zasedání koná.

Článek 8

Náklady spojené se zasedáním Komise hradí strana, na jejímž území se zasedání koná.

Vysílající strana hradí cestovní náklady své delegace na místo zasedání Komise, jako i náklady spojené s jejím pobytem.

Článek 9

Jednacím jazykem Komise je čeština nebo slovenština a maďarština.

Protokoly o zasedání Komise se vyhotovují v jazyku českém nebo slovenském a maďarském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Článek 10

Komise přijímá na svých zasedáních doporučení a závěry schválené oběma částmi, zformulované v protokolu, který podepisují předsedové obou částí.

Návrhy prováděcích plánů spolupráce, které vypracuje Komise, budou podléhat schválení v souladu s vnitrostátními právními předpisy každé z obou smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny nót o tomto schválení.

Komise na svém příštím zasedání kontroluje provádění přijatých doporučení a závěrů.

21

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 2. prosince 1982

o Smlouvě o přátelství a spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Afghánskou demokratickou republikou

Dne 24. června 1981 byla v Praze podepsána Smlouva o přátelství a spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Afghánskou demokratickou republikou.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republi-

ky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Kábulu dne 8. listopadu 1982.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 10 dnem 8. listopadu 1982.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

S M L O U V A

o přátelství a spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Afghánskou demokratickou republikou

Československá socialistická republika a Afghánská demokratická republika, přihlížejíce ke vztahům přátelství, solidarity a bratrské spolupráce mezi Československou socialistickou republikou a Afghánskou demokratickou republikou, které se opírají o tradiční přátelství lidu obou zemí a shodnost jejich ušlechtilých cílů v boji za vybudování pokrokové a spravedlivé společnosti,

jsouce přesvědčeny, že další upevňování přátelství a prohlubování všestranné spolupráce odpovídá zájmům lidu obou zemí a slouží upevnění míru a bezpečnosti ve světě,

uvědomujíce si, že jednota všech revolučních sil a spolupráce socialistických a rozvojových zemí jsou důležitými činiteli upevňování nezávislosti osvobozených zemí,

prohlašujíce pevnou vůli i nadále aktivně přispívat věci míru a bezpečnosti v Asii, Evropě a na celém světě, boji proti imperialismu, kolonialismu, neokolonialismu, rasismu, expanzionismu, hegemonismu a jakékoli formě nadvlády a útisku, přispívat k semknutosti všech sil bojujících za národní nezávislost, demokracii a sociální pokrok ve světě,

potvrzujíce svou oddanost cílům a zásadám Charty Organizace spojených národů, jejichž důslednou realizaci považují za jeden z významných prostředků upevnění míru ve světě,

přikládajíce velký význam dalšímu rozvoji a upevňování smluvně právního základu svých vzájemných vztahů,

dohodly se takto:

Článek 1

Vysoké smluvní strany budou prohlubovat vztahy trvalého přátelství a bratrské solidarity. Budou cílevědomě rozvíjet všestrannou spolupráci mezi oběma státy a poskytovat si vzájemnou pomoc a podporu, vycházejíce přitom ze vzájemného respektování státní svrchovanosti a nezávislosti, rovnoprávnosti a nevměšování do vnitřních záležitostí.

Článek 2

Vysoké smluvní strany budou využívat všech možností k rozšíření a zintenzivnění vzájemně výhodné dvoustranné i vícestranné hospodářské a vědeckotechnické spolupráce na dlouhodobém zá-

kladě a tím přispívat ke zvyšování blahobytu lidu obou států.

Článek 3

Vysoké smluvní strany budou i nadále rozvíjet a prohlubovat spolupráci mezi oběma státy v oblasti vědy a kultury, školství, zdravotnictví, hromadných sdělovacích prostředků, sportu, jakož i v jiných oblastech.

Článek 4

Vysoké smluvní strany budou napomáhat spolupráci mezi orgány státní moci a mezi společenskými organizacemi pracujícími za účelem prohloubení jejich účasti na životě společnosti a v zájmu lepšího poznávání a trvalého sblížování lidu obou zemí.

Článek 5

Vysoké smluvní strany vyjadřují své pevné odhodlání dále prohlubovat přátelství a všestrannou spolupráci se zeměmi socialistického společenství, jakož i akční jednotu a solidaritu zemí socialistického společenství, národně osvobozeného hnutí a všech pokrokových a demokratických sil na celém světě.

Článek 6

Vysoké smluvní strany budou i nadále usilovat o důsledné uskutečňování zásad mírového soužití států s rozdílným společenským zřízením, o rozšíření a prohloubení procesu uvolňování napětí v mezinárodních vztazích a budou aktivně přispívat k definitivnímu vyloučení agrese a války ze života národů. I nadále povedou rozhodný boj proti intrikám a útokům nepřátel míru, proti imperialismu, expanzionismu a hegemonismu, za zastavení závodů ve zbrojení, za všeobecné a úplné odzbrojení.

Budou podporovat boj nezúčastněných zemí, národů Asie, Afriky a Latinské Ameriky za definitivní odstranění kolonialismu, neokolonialismu a rasismu ve všech jeho podobách a projevech, je-

jich boj proti imperialismu, za upevnění nezávislosti a svrchovanosti, za právo volně disponovat vlastními přírodními zdroji a za nastolení rovnoprávných mezinárodních hospodářských vztahů bez diktátu a vykořisťování.

Článek 7

Vysoké smluvní strany budou i nadále usilovat o zajištění bezpečnosti v Evropě a Asii, o udržení a upevnění míru a bezpečnosti ve světě. Přitom za jeden z nejdůležitějších předpokladů zajištění míru a bezpečnosti pokládají respektování všeobecně přijatých zásad neporušitelnosti hranic a územní celistvosti.

Článek 8

Vysoké smluvní strany se budou navzájem informovat a radit o všech významných mezinárodních otázkách včetně otázek svých vzájemných vztahů, sledující zájmy obou smluvních stran i zájmy všech pokrokových a demokratických sil ve světě.

Článek 9

Tato smlouva se nedotýká práv a závazků obou stran vyplývajících z platných dvoustranných a mnohostranných dohod, jimiž jsou vázány, a není namířena proti žádné třetí zemi.

Článek 10

Tato smlouva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost výměnou ratifikačních listin, která se uskuteční co nejdříve v Kábulu.

Článek 11

Tato smlouva se uzavírá na dobu 25 let a bude se automaticky prodlužovat vždy o dalších deset let, nebude-li jednou z vysokých smluvních stran dvanáct měsíců před uplynutím období platnosti vypovězena.

Dáno v Praze dne 24. června 1981 ve dvou vyhotoveních v jazyku českém a dárí, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za

Československou socialistickou republiku:

Gustáv Husák v. r.

Za

Afghánskou demokratickou republiku:

Babrak Karmal v. r.

22

VYHLÁŠKA

ministerstva školství České socialistické republiky

ze dne 8. února 1983,

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 90/1979 Sb., o školách v přírodě

Ministerstvo školství České socialistické republiky stanoví podle § 45 odst. 2 zákona České národní rady č. 76/1978 Sb., o školských zařízeních, a podle § 14 odst. 2 písm. a) zákona České národní rady č. 77/1978 Sb., o státní správě ve školství:

Čl. I

Vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky č. 90/1979 Sb., o školách v přírodě, se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 se k odstavci 2 připojuje tato věta:

„Všichni žáci uvedených škol a mateřských škol z obcí okresů Chomutov, Most, Teplice a Ústí nad Labem stanovených v příloze se vysílají v každém školním roce dvakrát, z toho jedenkrát v zimním období.“

Za odstavec 3 se vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Pobyt žáků z mateřských škol ve škole v přírodě trvá čtrnáct dní, pobyt žáků škol uvedených v § 1 odst. 1 ve škole v přírodě trvá dvacet jeden den. Pobyt žáků z oblastí, v nichž je zvlášť ohrožen zdravý vývoj dětského organismu, se může podle místních podmínek prodloužit až o sedm dní.“

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5, dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

2. § 2 odst. 2 zní:

„(2) Vysílání a pobyt žáků ve školách v přírodě zabezpečuje okresní národní výbor¹⁾ (dále jen „provozovatel“). Hygienické požadavky stanoví zvláštní předpis.²⁾“

Za odstavec 4 se vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Provozovatel může ze závažných rodinných důvodů pracovníka vysílaného do školy v přírodě souhlasit s pobytem dítěte tohoto pracovníka ve škole v přírodě i tehdy, není-li toto dítě žákem vysílané třídy.“

3. V § 4 odst. 2 a 3 zní:

„(2) Finanční norma na nákup potravin ve škole v přírodě na žáka a den činí v maloobchodních cenách:

pro žáky mateřských škol	15,00 Kčs
pro žáky 1. stupně	17,50 Kčs
pro žáky 2. stupně	18,60 Kčs
pro dospělé strážníky	18,60 Kčs.

(3) Finanční norma na nákup potravin ve škole v přírodě pro žáky vysílané z okresů Severočeského kraje, z okresu Sokolov a z hlavního města Prahy na žáka a den činí v maloobchodních cenách:

pro žáky mateřských škol	19,40 Kčs
pro žáky 1. stupně	21,80 Kčs
pro žáky 2. stupně	23,00 Kčs
pro dospělé strážníky	23,00 Kčs.“

4. V § 5 se za odstavec 5 připojuje nový odstavec 6, který zní:

„(6) Vysílající škola může dohodnout před vysláním žáků do školy v přírodě se zákonnými zástupci žáků zajištění případného odvozu nemocného žáka, který musí na návrh lékaře předčasně odjet ze školy v přírodě.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Vondruška v. r.

¹⁾ § 7 a 9 zákona České národní rady č. 77/1978 Sb., o státní správě ve školství.

²⁾ Směrnice o hygienických požadavcích na zotavovací akce pro děti a dorost, uveřejněná ve Sbírce Hygienické předpisy, svazek č. 50/1980, přetištěné ve Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR, částka 17—20, ročník XVIII.

SEZNAM OBCÍ

**z okresů Chomutov, Most, Teplice a Ústí nad Labem, z nichž se vysílají žáci mateřských škol
a žáci škol uvedených v § 1 odst. 2 do školy v přírodě
v každém školním roce dvakrát:**

Okres Chomutov:

Březno, Černovice, Droužkovice, Chomutov, Jirkov, Kadaň, Krbice, Málkov, Otovice, Rokle, Spořice, Strupčice, Údlice, Verněřov, Vrskaň a Vysoká Pec.

Okres Most:

Albrechtice, Braňany, Dolní Jiřetín, Hamr, Horní Jiřetín, Hořany, Komořany, Libkovic, Litvínov, Lom, Louka u Litvínova, Malé Březno, Mariánské Radčice, Most, Obrnice, Patokryje a Želence.

Okres Teplice:

Teplice, Bílina, Bystřany, Dubí, Duchcov, Hostomice, Hrob, Jeníkov, Kladruby, Košťany, Krupka, Lahošť, Ledvice, Modlany, Novosedlice, Osek, Proboštov, Srbsice, Světec, Újezdeček a Zabrušany.

Okres Ústí nad Labem:

Ústí nad Labem, Chabařovice, Chlumec a Neštěmice.

23

VYHLÁŠKA

ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky

ze dne 20. ledna 1983

**o udělování, změně a odnímání povolení k poskytování zahraničně hospodářských služeb
v oblasti lázeňské léčby a o kontrole těchto služeb**

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky stanoví v dohodě s federálním ministerstvem zahraničního obchodu podle § 22 písm. f) zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím:

Udělování, změna a odnímání povolení**§ 1**

(1) V žádosti o udělení povolení k poskytování zahraničně hospodářských služeb v oblasti lázeňské léčby (dále jen „služby“) je žadatel povinen uvést

- a) název, sídlo a předmět činnosti,
- b) přesné vymezení předmětu, rozsahu a způsobu poskytování služeb,
- c) koncepci poskytování služeb, jakož i předpokládané hospodářské výsledky za první rok činnosti,
- d) způsob organizačního, personálního, věcného a finančního zabezpečení služeb.

(2) Žádost se podává u ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky (dále jen „ministerstvo zdravotnictví“).

(3) Nemá-li žádost předepsané náležitosti, vyze ministerstvo zdravotnictví žadatele, aby zjištěné nedostatky odstranil. Nevyhoví-li žadatel této výzvě v určené lhůtě, ministerstvo zdravotnictví žádost odmítne.¹⁾

(4) Za podání žádosti o vydání povolení se vybírá správní poplatek podle zvláštních předpisů.²⁾

§ 2

(1) Povolení se neudělí, jestliže poskytování služeb

- a) je v rozporu se zájmy státní zdravotnické politiky a potřebami národního hospodářství nebo
- b) pro něž se povolení žádá, povede k neúčelnému organizačnímu uspořádání služeb stejného nebo obdobného druhu.

(2) Ministerstvo zdravotnictví může v dohodě s federálním ministerstvem zahraničního obchodu udělené povolení změnit, nastanou-li změny v podmínkách, za nichž bylo povolení uděleno.

(3) Ministerstvo zdravotnictví v dohodě s federálním ministerstvem zahraničního obchodu udělené povolení odejme, jestliže

- a) pomínl účel, pro který bylo povolení uděleno nebo
- b) to vyžadují důležité zájmy státní zdravotnické politiky nebo potřeby národního hospodářství.

(4) Ministerstvo zdravotnictví může v dohodě s federálním ministerstvem zahraničního obchodu udělené povolení odejmout, jestliže při poskytování služeb

- a) jsou porušovány obecně závazné předpisy nebo
- b) nejsou náležitě plněny úkoly nebo dodržovány podmínky stanovené v povolení anebo
- c) v určené lhůtě nebyly odstraněny nedostatky zjištěné při kontrole služeb.

§ 3

Československé právnické osoby, které poskytují služby, jsou povinny zabezpečit, aby při jejich poskytování nedošlo k poškození hospodářských a zahraničně politických zájmů ČSSR, zejména jsou povinny chránit devizové zájmy státu, jakož i státní, hospodářské a služební tajemství.

§ 4**Kontrola**

Poskytování služeb kontroluje ministerstvo zdravotnictví.³⁾ Při kontrole kontrolní orgány zejména sledují, zda poskytované služby nejsou v rozporu se zájmy státní zdravotnické politiky a potřebami národního hospodářství a zda jsou náležitě plněny úkoly a dodržovány podmínky v povolení stanovené.

¹⁾ Vládní vyhláška č. 150/1958 Ú. l., o vyřizování stížností, oznámení a podnětů pracujících.

²⁾ Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 162/1976 Sb., o správních poplatcích, ve znění vyhlášky č. 166/1980 Sb. (příloha-sazebník I položka 67).

³⁾ § 21 zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím.

Přechodná a závěrečná ustanovení**§ 5**

Povolení k poskytování služeb udělená před nabytím účinnosti této vyhlášky se považují za povolení udělená podle ní.

§ 6

Povolení k poskytování služeb se nevyžaduje, jde-li o zabezpečování a provádění reciproční za-

hraniční lázeňské léčby nebo léčebné preventivní rehabilitace v působnosti ministerstev národní obrany a vnitra pro příslušníky ozbrojených sil a Sboru národní bezpečnosti.⁴⁾

§ 7

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1983.

Náměstek ministra:

MUDr. Harant v. r.

⁴⁾ § 18 odst. 2 písm. b) zákona č. 42/1980 Sb.

24

VYHLÁŠKA

Státní arbitráže Československé socialistické republiky

ze dne 21. ledna 1983

o základních podmínkách dodávky sběrných surovin

Státní arbitráž Československé socialistické republiky po projednání se zúčastněnými ministerstvy a ostatními ústředními orgány stanoví podle § 392 odst. 2 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., ve znění vyhlášeném pod č. 37/1971 Sb. a ve znění zákona č. 165/1982 Sb. (dále jen „zákon“):

§ 1

Předmět a rozsah úpravy

(1) Tato vyhláška upravuje hospodářské závazky vznikající při přípravě dodávek a při dodávkách sběrných surovin včetně neprůmyslového kovového odpadu a polotovarů z nich upravených (dále jen „sběrné suroviny“)¹⁾ dodávaných organizacemi Sběrné suroviny.

(2) Vyhláška se nevztahuje na dodávky pro vývoz a z dovozu.

§ 2

Smlouva o přípravě dodávek

(k § 163 zákona)

(1) Smlouva o přípravě dodávek se uzavírá alespoň na dobu jednoho roku.

(2) Návrh smlouvy o přípravě dodávek předkládá odběratel nejpozději do 31. srpna běžného roku pro smlouvy na následující rok.

(3) Návrhem smlouvy o přípravě dodávek je odběratel vázán po dobu jednoho měsíce od odeslání návrhu, pokud sám nestanoví lhůtu delší, nebo pokud nebude jiná lhůta dohodnuta.

(4) Při sjednávání závazku uzavřít budoucí smlouvu jsou organizace povinny přihlídnout k sezónnosti výskytu sběrných surovin.

§ 3

Smlouva o dodávce sběrných surovin

(k § 153 a 154 zákona)

Návrh smlouvy o dodávce sběrných surovin předkládá odběratel ve lhůtě dohodnuté ve smlouvě o přípravě dodávek. Není-li lhůta takto stanovena, předkládá odběratel návrh smlouvy nejpozději 60 dnů před začátkem čtvrtletí, v němž mají být dodávky uskutečňovány.

§ 4

Zánik závazku

(k § 129b zákona)

Jestliže se plnění závazku k dodávce sběrných surovin živočišného původu stalo nemožným v důsledku neodvratitelné události (např. hromadné onemocnění zvířat myxomatózou nebo vzteklinou), závazek k dodávce zaniká. Dodavatel je povinen bez zbytečného odkladu oznámit odběrateli tyto skutečnosti a prokázat je předložením potvrzení příslušného hygienického nebo veterinárního orgánu, nebo doložením, že z tohoto důvodu bylo podle právních předpisů vydáno hygienické nebo veterinární opatření, jímž byl omezen výkup těchto surovin, popřípadě vydán podle právních předpisů zákaz odstřelu lovné zvěře.

§ 5

Započítávání dodávek

(k § 171 zákona)

Plnění závazku k dodávce sběrných surovin živočišného původu se počítá nejdříve na závazky běžného roku.

¹⁾ § 1 vyhlášky ministerstva vnitra České socialistické republiky č. 118/1971 Sb., o hospodaření se sběrnými surovinami, ve znění vyhlášek ministerstva vnitra České socialistické republiky č. 109/1974 Sb. a č. 137/1978 Sb.

§ 1 vyhlášky ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky č. 12/1972 Sb., o hospodaření se sběrnými surovinami, ve znění vyhlášek ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky č. 110/1974 Sb. a č. 138/1978 Sb.

§ 1 vyhlášky ministerstva hutního průmyslu a rudných dolů č. 106/1960 Sb., o hospodaření s kovovým odpadem.

§ 6

Odchylka v množství

(k § 175 odst. 2 zákona)

Dodaná množství sběrných surovin se mohou odchylovat od množství sjednaných ve smlouvě o $\pm 5\%$; odchylka v množství se nevyrovnává.

§ 7

Minimální expediční množství

(k § 176 zákona)

(1) Nestanoví-li technická norma jinak, činí minimální expediční množství jeden železniční vůz nebo jeden nákladní automobil anebo jeden kontejner.

(2) V případech, kdy přepravu zajišťuje odběratel, činí minimální expediční množství u dodávek odpadu oceli 3000 kg a u dodávek neželezných kovů 100 kg.

§ 8

Vzorky předkládané dodavatelem

(k § 181 zákona)

Dohodnou-li se organizace o zaslání vzorků jako podkladu pro posouzení jakosti dodávky (referenční vzorky), zasílá je dodavatel v rozsahu minimálního expedičního množství (§ 7); referenční vzorky se započítávají na plnění závazku ze smlouvy.

§ 9

Dodací lhůty

(k § 187 zákona)

Dodací lhůty se stanoví s přesností na čtvrtletí.

§ 10

Záruční doba

(k § 135 a § 198 odst. 1 zákona)

Záruční doba činí u dodávek

- a) papíru sběrového,
- b) textilu sběrového,
- c) lehkých kůže,
- d) peří sběrového

jeden měsíc od splnění dodávky.

§ 11

Práva z odpovědnosti za vady

(k § 201 odst. 1 zákona)

Odběratel, kterému bylo plněno vadně, má právo

- a) požadovat přiměřenou slevu, jde-li o plnění, které si ponechá nebo
- b) požadovat v rozsahu vadného plnění buď nové bezvadné plnění nebo — není-li to možné — požadovat zrušení smlouvy.

§ 12

Majetkové sankce

(k § 204, 206 a 208 zákona)

(1) Penále za prodlení dodavatele s dodávkou sběrných surovin živočišného původu nemusí být účtováno a vymáháno.

(2) Penále za dodávku výrobků vadné jakosti a penále za jinak vadné plnění nemusí být účtováno a vymáháno.

§ 13

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1983.

Hlavní arbitř

Československé socialistické republiky:

Vaněk v. r.

25

VYHLÁŠKA

Ústřední rady odborů

ze dne 10. listopadu 1982,

**kteřou se mění a doplňuje vyhláška Ústřední rady odborů č. 42/1975 Sb.,
o projednávání a rozhodování pracovních sporů rozhodčími komisemi**

Ústřední rada odborů v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, federálním ministerstvem financí, ministerstvem spravedlnosti České socialistické republiky a ministerstvem spravedlnosti Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 216 odst. 1 zákoníku práce č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů:

Čl. I

Vyhláška Ústřední rady odborů č. 42/1975 Sb., o projednávání a rozhodování pracovních sporů rozhodčími komisemi, se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 odst. 1 písm. a) se vypouštějí slova „z něhož spor vznikl“.

2. § 2 zní:

„§ 2

(1) Komise se ustavují v základních organizacích Revolučního odborového hnutí těch organizačních jednotek, v nichž je aspoň 500 pracovníků v pracovním poměru, a v organizacích státního a družstevního obchodu a místního hospodářství, v nichž je aspoň 100 pracovníků v pracovním poměru. K učňům a pracovníkům činným na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr se přitom nepřihlíží. Při menším počtu pracovníků se komise ustaví se souhlasem okresní odborové rady, považuje-li to závodní výbor Revolučního odborového hnutí (dále jen „závodní výbor“) za účelné.

(2) Komise mohou být ustaveny také při těch podnikových výborech Revolučního odborového hnutí, kterým byly svěřeny pravomoci závodního výboru.

(3) V oblasti školství spravovaného okresními národními výbory ustavují se komise při okresních výborech Odborového svazu pracovníků školství a vědy, pro oblast školství spravovaného krajskými národními výbory při krajských výborech Odborového svazu pracovníků školství a vědy.“

3. § 3 odst. 1 zní:

„(1) Členy komise v základní organizaci Revolučního odborového hnutí volí členská schůze nebo konference této základní organizace veřejným hla-

sováním. Členy komise při podnikovém výboru Revolučního odborového hnutí volí konference delegátů těch základních organizací Revolučního odborového hnutí, pro jejichž pracoviště má být komise příslušná. Členy komise ustavované v oblasti školství volí plenární zasedání okresního, případně krajského výboru odborového svazu. Komise musí mít nejméně sedm členů. Počet členů komise stanoví závodní výbor s přihlédnutím k velikosti a struktuře organizace, charakteru, rozsahu a problematice činnosti organizace. Počet členů komise ustavované při podnikovém výboru Revolučního odborového hnutí nebo v oblasti školství stanoví odborový orgán, při němž se komise ustavuje.“

4. V § 3 odst. 2 se první věta nahrazuje větou:

„Členem komise může být jen člen základní organizace Revolučního odborového hnutí, pro jejíž pracoviště je komise příslušná, který dosáhl věku 18 let, pokud nebyl zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jehož způsobilost k právním úkonům nebyla omezena.“

5. § 3 odst. 4 zní:

„(4) O ustavení komise vyrozumí závodní výbor (podnikový výbor Revolučního odborového hnutí, okresní nebo krajský výbor Odborového svazu pracovníků školství a vědy) neprodleně kolektiv pracovníků, vedení organizace, okresní soud a okresní odborovou radu, příslušné podle sídla komise. Je-li komise, ustavená při podnikovém výboru Revolučního odborového hnutí nebo v oblasti školství, příslušná pro pracoviště ve více okresech, vyrozumí se všechny okresní soudy a okresní odborové rady v těchto okresech.“

6. V § 4 odst. 2 se druhá věta nahrazuje větou: „Doplňující volbu je však nutno provést vždy, stanoví-li závodní výbor, že dosavadní počet členů komise se zvýší (§ 3 odst. 1), nebo sníží-li se počet členů komise na méně než sedm.“

7. § 4 odst. 3 zní:

„(3) Člena komise může z funkce odvolat orgán, který jej zvolil.“

8. § 5 zní:

„§ 5

(1) Rozhodčí řízení se zahajuje na návrh pracovníka (bývalého pracovníka) nebo organizace. Řízení je zahájeno dnem podání návrhu komisí.

(2) Návrhem lze uplatnit, aby bylo rozhodnuto zejména

- a) o splnění povinnosti, která vyplývá z právního předpisu, pracovněprávního vztahu nebo z porušení práva,
- b) o zrušení kárného opatření,
- c) o určení, zda tu pracovněprávní vztah nebo právo je či není anebo, zda právní úkon byl učiněn platně, je-li na tom naléhavý právní zájem.

(3) Návrh se podává písemně nebo ústně. Písemný návrh se podává pověřenému členu komisí, pracovníku organizace pověřenému k tomu komisí v dohodě s organizací, do podatelny organizace nebo pracovníku organizace pověřenému k přijímání písemností. Ústní návrh se podává do zápisu, který sepíše pověřený člen komisí nebo pracovník organizace pověřený k tomu komisí v dohodě s organizací. Písemný návrh je podán dnem jeho doručení a ústní návrh je podán dnem sepsání zápisu. Písemný návrh na zrušení kárného opatření je podán také jeho odevzdáním poště.

(4) V návrhu je nutno uvést, kdo návrh podává (navrhovatel), co uplatňuje a proti komu návrh směřuje (odpůrce), jakož i skutečnosti rozhodné pro posouzení návrhu a jak je lze prokázat. Je-li návrh neúplný, zajistí komise jeho doplnění. Stejnopis návrhu zašle komise odpůrci.

(5) Návrh může navrhovatel vzít zpět nebo změnit způsobem uvedeným v odstavci 3, nebo během jednání před komisí, dokud komise neschválila uzavřený smír nebo nerozhodla o sporu.

(6) Komise svým rozhodnutím rozhodčí řízení zastaví

- a) vezme-li navrhovatel návrh zpět,
- b) vyhoví-li vedoucí pracovník, který uložil kárné opatření, zcela návrhu pracovníka na zrušení tohoto kárného opatření.

(7) V rozhodnutí o zastavení rozhodčího řízení rozhodne komise k návrhu pracovníka též o nákladech řízení. Rozhodnutí o zastavení řízení se vyhotovuje písemně a doručuje všem účastníkům. Proti tomuto rozhodnutí mohou účastníci podat námitky (§ 13).“

9. § 6 odst. 2 zní:

„(2) K projednání návrhu je příslušná komise ustavená v základní organizaci Revolučního odborového hnutí té organizační jednotky, v níž má (před skončením pracovního poměru měl) trvalé pracoviště pracovník, který je účastníkem řízení (§ 1 odst. 1). Návrh může projednat též komise příslušná pro pracoviště, na němž sporný nárok vznikl; spor projedná ta komise, u níž byl návrh podán.

V oblasti školství je k projednání návrhu příslušná pouze komise ustavená podle § 2 odst. 3.“

10. V § 7 odst. 3 a 4 se slovo „komise“ nahrazuje slovy „předseda komise“.

11. V § 8 odst. 2 se první věta nahrazuje větou:

„Z účasti na jednání je vyloučen člen komise, u něhož se zřetelem na jeho poměr k projednávané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům lze mít pochybnosti o jeho nepodjatosti.“

12. V § 8 odst. 3 se druhá věta nahrazuje větou:

„Užší komise, jejich členy a předsedu určí komise na celé funkční období; zřídit nebo zrušit užší komise nebo změnit jejich složení během funkčního období může komise jen v naléhavých případech.“

13. V § 10 se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 a 4, které zní:

„(3) Závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, ustanoví komise po slyšení účastníků znalce. Komise znalece vyslechně; může mu též uložit, aby posudek vypracoval písemně. Místo výsledku znalce může se komise v odůvodněných případech spokojit jeho písemným posudkem.

(4) Účastníci a jejich zástupci mají právo vyjádřit se k předloženým podkladům, opatřeným doklady, znaleckým posudkům, k výpovědím ostatních účastníků a osob přizvaných k objasnění věci; mohou těmto osobám klást se souhlasem předsedy komise otázky.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 5.

14. § 11 včetně nadpisu zní:

„§ 11

Smír

Komise usiluje především o urovnání sporu smírem. Dojde-li ke smíru, komise jej schválí, neodporuje-li právním předpisům. Schválení smíru vyhlásí předseda komise s poučením, že proti schválení smíru nejsou námitky přípustné. Do 15 dnů po schválení smíru doručí komise účastníkům osobně nebo poštou, jako doporučenou zásilku do vlastních rukou, stejnopis zápisu o jednání, popřípadě té jeho části, ve které je obsažen schválený smír. Schváleným smírem je komise vázána.“

15. § 12 odst. 2 zní:

„(2) Komise může ve svém rozhodnutí přiznat více, než čeho se navrhovatel domáhá, jen tehdy, jestliže z právního předpisu vyplývá určitý způsob vypořádání vztahu mezi účastníky. Rozhodnutí o uložení kárného opatření (§ 81 odst. 1 zákoníku) může komise pouze potvrdit nebo zrušit, nemůže je však měnit.“

16. V § 12 odst. 3 se třetí věta nahrazuje větou:

„Písemné vyhotovení rozhodnutí doručí komise účastníkům do 15 dnů ode dne vyhlášení rozhodnutí.“

17. § 12 odst. 4 zní:

„(4) Písemné vyhotovení rozhodnutí komise musí obsahovat označení rozhodčí komise, přesné označení účastníků, jména jejich zástupců, označení projednávané věci, znění výroku, odůvodnění, poučení o námitkách, den a místo vyhlášení rozhodnutí a podpis předsedy komise.“.

18. V § 12 se vypouští odstavec 5.

19. V § 13 odst. 1 se třetí věta nahrazuje větou: „Neobsahuje-li rozhodnutí řádné poučení o námitkách, lze podat námitky do tří měsíců od doručení.“.

20. § 13 odst. 2 zní:

„(2) Námitky se podávají písemně nebo ústně způsobem uvedeným v § 5 odst. 3. Lhůta k podání námitek je zachována též tehdy, jsou-li písemné námitky posledního dne lhůty (odstavec 1) odevzdány k odeslání poště.“.

21. V § 14 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které zní:

„(2) Rozhodla-li komise o několika právech se samostatným skutkovým základem nebo o právech několika účastníků, není dotčena právní moc té části výroku, proti níž nebyly ve stanovené lhůtě podány námitky; to neplatí, týká-li se rozhodnutí několika účastníků a z právního předpisu vyplývá určitý způsob vypořádání vztahu mezi nimi.

(3) Rozhodnutí komise, proti němuž nejsou přípustné námitky, nabývá právní moci dnem doručení písemného vyhotovení rozhodnutí účastníkům. Rozhodnutí komise, které se nedoručuje účastníkům, nabývá právní moci dnem vyhlášení.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 4.

22. § 14 se doplňuje odstavcem 5, který zní:

„(5) Jakmile byl ve věci schválen smír nebo o ní bylo pravomocně rozhodnuto, nemůže být projednávána znovu.“.

23. V § 16 se vypouští poslední věta.

24. V § 17 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) O návrhu rozhodne komise rozhodnutím, které vyhlásí její předseda se stručným odůvodněním a s poučením o námitkách. Písemné vyhotovení rozhodnutí, kterým byl návrh zamítnut, doručí komise účastníkům do 15 dnů ode dne vyhlášení. O jeho obsahu platí přiměřeně ustanovení § 12 odst. 4.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

25. V § 18 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Komise vede seznam podaných návrhů, do něhož se zapisují

a) návrh na zahájení rozhodčího řízení s uvedením dne jeho podání, jména a příjmení (ná-zvu) navrhovatele a odpůrce a stručného označení předmětu sporu,

b) den vyhlášení rozhodnutí komise o sporu (schválení smíru) a den doručení jeho písemného vyhotovení (stejnopisu zápisu o jednání nebo jeho částí) účastníkům,

c) námitky proti rozhodnutí komise s uvedením dne jejich podání a s uvedením jména (ná-zvu) účastníka, který tyto námitky podává,

d) návrh na postoupení sporu soudu, jestliže do 30 dnů od zahájení rozhodčího řízení nebyl v něm schválen smír ani nebylo vydáno rozhodnutí, s uvedením dne podání návrhu a jména (ná-zvu) účastníka, který tento návrh podává,

e) odeslání spisu soudu v případě bezvýslednosti řízení s uvedením dne odeslání,

f) návrh na zrušení pravomocného rozhodnutí komise (schválení smíru) podaný účastníkem podle § 17 s uvedením dne podání návrhu a jména (ná-zvu) účastníka, který tento návrh podává.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

26. § 21 včetně nadpisu zní:

„Zánik komise

§ 21

(1) Komise zanikne, jestliže zanikne základní organizace Revolučního odborového hnutí, v níž byla ustavena, nebo orgán, při němž byla ustavena, anebo uplyne-li její funkční období a nová komise není zvolena do šesti měsíců po uplynutí funkčního období.

(2) Odborový orgán uvedený v § 3 odst. 4 vyrozumí o zániku komise neprodleně kolektiv pracovníků, vedení organizace, okresní soud (okresní soudy) a okresní odborovou radu (okresní odborové rady), které byly vyrozuměny o ustavení komise.“.

27. § 22 zní:

„§ 22

Komise při svém zániku upozorní účastníky na právní důsledky s tímto zánikem spojené a předá spisy o skončených i neskončených sporech okresní odborové radě, v jejímž obvodu působnosti má své sídlo. Po zániku komise tato okresní odborová rada potvrzuje na žádost účastníka vykonatelnost schváleného smíru nebo pravomocného rozhodnutí.“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1983.

Předseda:

Hoffmann v. r.

26

VYHLÁŠKA

Úřadu pro normalizaci a měření

ze dne 14. ledna 1983,

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 33/1964 Sb., o československých analytických normálech

Úřad pro normalizaci a měření stanoví v dohodě se zúčastněnými ministerstvy a ústředními orgány podle § 7 odst. 1 písm. f) a § 9 zákona č. 35/1962 Sb., o měrové službě:

Čl. I

Vyhláška Úřadu pro normalizaci a měření č. 33/1964 Sb., o československých analytických normálech, se mění a doplňuje takto:

1. § 1 odst. 1 zní:

„(1) Československý analytický normál (též československý referenční materiál složení, dále jen „normál“) je míra v podobě látky nebo materiálu o přesně stanoveném obsahu jedné nebo více složek, která je úředně ověřená Úřadem pro normalizaci a měření (dále jen „úřad“).“

2. § 2 odst. 1 zní:

„(1) Organizace vyrábějící materiál určený pro normál (dále jen „výrobce“) předkládá technické zadání této výroby před jejím započítím úřadu ke schválení.“

3. § 2 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) K ohlášení ukončené výroby materiálu pro normál připojí výrobce protokol o dosažených výsledcích ve vztahu k technickému zadání; zároveň předá úřadu vzorky materiálu podle § 3.“

4. § 4 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) Ověřování normálu má povahu zjišťování a stanovení určitých hodnot (atestace). V odůvodněných případech, zejména když se ověření provádí pomocí státního etalonu,¹⁾ neprovádějí se ověřovací rozborů na různých místech a v různé době podle odstavce 1 a postup ověřování se stanoví ve schváleném technickém zadání.“

5. § 6 se doplňuje odstavci 4 a 5, které zní:

„(4) Úřad může podle povahy normálu stanovit i jiný způsob úředního ověření, než jaký je uveden v odstavci 2.

[5] Vzorky určené k úschově podle odstavce 2

1 podle § 3 jsou ve stanoveném množství předávány úřadu bezplatně.“

6. Za § 9 se vkládá § 9a, který spolu s nadpisem zní:

„§ 9a

Referenční materiál vlastností

(1) Československý referenční materiál vlastností (dále jen „referenční materiál“) je míra v podobě látky nebo materiálu, která po dobu její platnosti trvalým způsobem reprodukuje hodnotu určité veličiny a je úředně ověřená úřadem.

(2) Pro referenční materiál stanovený a používaný jako hlavní podnikový etalon²⁾ platí ověření provedené podle této vyhlášky jako typové ověření a úřední ověření provedené před jeho uvedením do oběhu.

(3) Na referenční materiály se vztahují přiměřeně také ustanovení vyhlášky týkající se normálů, s výjimkou ustanovení § 4 odst. 1.“

7. Za § 9 se dále vkládají § 9b a § 9c, které spolu s nadpisem zní:

„Ustanovení společná

§ 9b

(1) Na žádost organizace může úřad výjimečně ověřit materiál pro normál nebo referenční materiál, aniž bylo postupováno podle § 2 anebo povolit jeho ověření v zahraničí.

(2) Tuzemský odběratel normálu z dovozu nebo referenčních materiálů z dovozu je povinen si opatřit před uzavřením hospodářské smlouvy s organizací oprávněnou k zahraničně obchodní činnosti od úřadu povolení a předložit úřadu potřebné podklady, zejména z hlediska potřebnosti dovozu.³⁾

(3) Normál z dovozu nebo referenční materiál z dovozu se považuje za ověřený podle této vyhlášky, pokud tak vyplývá z mezinárodní smlouvy, kterou je Československá socialistická republika vázána.

¹⁾ § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 35/1962 Sb., o měrové službě (dále jen „zákon“).

²⁾ § 7 odst. 1 písm. g) a § 8 odst. 1 zákona.

³⁾ § 7 odst. 1 písm. f) zákona.

(4) Rejstřík normálů a referenčních materiálů vede Československý metrologický ústav. Tento ústav v rozsahu stanoveném úřadem rovněž zajišťuje příslušné organizační a technické činnosti podle této vyhlášky a fakturuje organizacím podle ceníku metrologických výkonů úhrady za úřední ověřování.

§ 9c

Tato vyhláška se nevztahuje na provozní normály a provozní referenční materiály, které nejsou určeny k úřednímu ověření.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1983.

Předseda:

Ing. Hill CSc. v. r.

27

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě tiskových chyb

v zákonu České národní rady č. 137/1982 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o národních výborech a upravuje působnost městských národních výborů na některých úsecích státní správy, a ve vyhlášce Českého úřadu bezpečnosti práce č. 48/1982 Sb., kterou se stanoví základní požadavky k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení

1. V zákonu č. 137/1982 Sb., v českém vydání, bod 29. — § 39 odst. 1 poslední věta má správně znít: „Všechny orgány národního výboru jsou mu ze své činnosti odpovědny.“.

2. Ve vyhlášce č. 48/1982 Sb., ve slovenském vydání, podparagrafový nadpis § 186 má správně znít: „Zařízení pro spalování plynů“.

Redakce

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 32 písm. c) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, pod čj. X/1-4326/1982 ze dne 17. května 1982 **směrnice o metodách práce při periodických revizích hospodaření a realizaci jejich výsledků** s účinností od 1. července 1982. Dnem 30. června 1982 se ruší „Metody práce při výkonu periodických revizí hospodaření“, čj. X/3-4770/1978 ze dne 27. 11. 1978 (uveřejněné ve Finančním zpravodaji č. 14/1978). Směrnice jsou uveřejněny ve Finančním zpravodaji č. 8/1982 a nahlédnout do nich lze u všech finančních správ a finančních odborů národních výborů.

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 6, 18 a 19 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, **výnos** ze dne 3. prosince 1982 čj. VI/2-19 611/82, **kterým se stanoví IV. změny a doplňky sazebníku daně z obratu platného od 1. ledna 1982.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1983; jeho úplné znění bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji.

Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu financí, ministerstvu financí ČSR, ministerstvu financí SSR a na všech krajských, okresních, obvodních a městských finančních správách.

Federální ministerstvo financí

vydalo v dohodě s ministerstvem financí České socialistické republiky a ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky podle § 22 odst. 3 zákona č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy, **výnos** ze dne 20. července 1982 čj. VI/1-12 836/82 **o poskytování slev daně ze mzdy na zletilé děti, které se staly plně invalidní před dovršením věku rozhodného pro skončení povinné školní docházky.**

Výnosem se upravují podmínky, za kterých se tyto děti uznávají za invalidní osoby pro účely daně ze mzdy.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. srpna 1982; bude uveřejněn ve Finančním zpravodaji a lze do něj nahlédnout u všech okresních a krajských finančních správ.

Federální ministerstvo financí

vydalo v dohodě s ministerstvem financí České socialistické republiky a ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky podle § 23 odst. 3 zákona č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy, **výnos** ze dne 22. prosince 1982 čj. VI/1-13 318/82 **o zdaňování odměn za fotografické práce prováděné na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.**

Výnos se vztahuje na zdaňování odměn za fotografické práce v případech, kdy odměna zahrnuje i náhradu za fotomateriál, použití vlastního fotoaparátu a laboratorních zařízení a pomůcek.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1983; bude uveřejněn ve Finančním zpravodaji a lze do něj nahlédnout na všech okresních a krajských finančních správách.

Federální ministerstvo hutnictví a těžkého strojírenství

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ústředním výborem Odborového svazu pracovníků kovoprůmyslu a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků hornictví a energetiky **výnos č. 2/1982 ze dne 1. dubna 1982 čj. 304/247/82 o poskytování stabilizačních odměn v provozech s nepřetržitými pracovními režimy.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. dubna 1982, byl registrován ve Zpravodaji federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství č. 3/1982 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu hutnictví a těžkého strojírenství, generálních ředitelstvích VHJ resortu hutnictví a těžkého strojírenství a v organizacích citovaným ministerstvem přímo řízených.

Federální ministerstvo paliv a energetiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků hornictví a energetiky **výnos č. 10 ze dne 29. října 1982, kterým se mění a doplňuje výnos č. 3/1982 a výnos č. 5/1982.**

Výnosem se stanoví, že na organizace v působnosti federálního ministerstva paliv a energetiky, které provádějí stavební a stavebně montážní činnost, se vztahují předpisy ministerstev stavebnictví České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky o náhradách cestovních výdajů pracovníků stavební výroby. Výnosem se dále upravuje výše paušálních náhrad za přepravu a stravování poskytovaných pracovníkům vybraných povolání získaných pro dočasnou výpomoc v koncernu Severočeské hnědohorné doly, Most.

Výnos č. 10/1982 nabyl účinnosti dnem 29. října 1982. Je uveřejněn ve Zpravodaji federálního ministerstva paliv a energetiky č. 4/1982 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu paliv a energetiky, na generálních ředitelstvích a organizačních jednotkách koncernů a ředitelstvích přímo řízených organizací resortu paliv a energetiky.

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

vydalo podle § 53 písm. b) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě se Státní plánovací komisí a federálním ministerstvem financí **výnos č. 11 ze dne 4. listopadu 1982, kterým se mění a doplňuje výnos federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 6 ze dne 16. května 1980 o stanovení limitu nákladů na modernizaci bytového fondu.**

Výnos stanoví průměrný limit nákladů na modernizovaný byt, průměrný limit nákladů na nutné úpravy technické vybavenosti a limity nákladů na jednotlivé stupně modernizace v cenové úrovni platné od 1. ledna 1982.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. prosince 1982 a byl intimován všem federálním ústředním orgánům a ústředním orgánům republik. Bude uveřejněn ve Zpravodaji č. 7/1982 FMTIR, MVT ČR, MVT SSR.

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

vydalo podle § 53 písm. a) a b) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **výnos č. 16 ze dne 21. října 1981 o vydání limitních lhůt výstavby a výnos č. 12 ze dne 6. prosince 1982, kterým se výnos č. 16 mění a doplňuje.** Oba výnosy obsahují limitní lhůty výstavby podle kategorií staveb a jejich rozpočtových nákladů. Výnos č. 16 ze dne 21. října 1981 byl uveřejněn ve Zpravodaji FMTIR, MVT ČR, MVT SSR částka 6—7/1981.

Výnos č. 12 ze dne 6. prosince 1982 bude uveřejněn v částce 8/82 Zpravodaje FMTIR, MVT ČR, MVT SSR a je k nahlédnutí v odboru 41 FMTIR.

Ministerstvo průmyslu České socialistické republiky

vydalo podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a s českými výbory Odborového svazu pracovníků chemického, papírenského, sklářského průmyslu a tisku, Odborového svazu pracovníků textilního, oděvního a kožedělného průmyslu a Odborového svazu pracovníků dřevoprůmyslu, lesního a vodního hospodářství **výnos č. 4/1982 ze**

dne 29. listopadu 1982, kterým se mění a doplňuje resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1983 a bude publikován ve Zpravodaji ministerstva průmyslu ČSR, částka 9/9/1982.

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu průmyslu ČSR a ve všech organizacích v působnosti tohoto ministerstva.

Ministerstvo stavebnictví České socialistické republiky

vydalo

1. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot **směrnice č. 2/1982 ze dne 19. března 1982 pro uplatňování mzdových forem ve stavebnictví.**

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. dubna 1982 a byly uveřejněny ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR, částka 10/1982. Lze do nich nahlédnout ve všech organizacích v působnosti tohoto ministerstva;

2. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot **výnos č. 2/1982 ze dne 1. června 1982, kterým se mění výnos č. 1 ze dne 5. června 1980 o poskytování náborových příspěvků dělníkům vybraných povolání, získaných nábořem prováděným organizacemi.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. července 1982, byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR, částka 14/1982 a lze do něj nahlédnout ve všech organizacích v působnosti tohoto ministerstva;

3. společně s ministerstvem stavebnictví Slovenské socialistické republiky podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 19 odst. 2 vyhlášky č. 96/1967 Sb., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky, ostatními zúčastněnými ústředními orgány a příslušnými výbory odborových svazů **výnos č. 822/OLP-82 ze dne 30. srpna 1982, kterým se mění výnos č. 8/1967 ministerstva stavebnictví ze dne 28. října 1967 o náhradách cestovních výdajů pracovníků stavební výroby.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. září 1982, byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR, částka 18/1982 a ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví SSR, částka 11/1982 a lze do něj nahlédnout ve všech organizacích v působnosti těchto ministerstev;

4. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot **směrnice č. 3/1982 ze dne 1. listopadu 1982, kterými se mění a doplňují směrnice č. 1 ministerstva stavebnictví ČSR ze dne 20. ledna 1981 o pracovní době řidičů a závozníků v silniční motorové dopravě.**

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1983, byly uveřejněny ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR, částka 22—23/1982 a lze do nich nahlédnout ve všech organizacích v působnosti tohoto ministerstva.

Ministerstvo školství České socialistické republiky a ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydaly podle § 31 odst. 2 a § 14 odst. 2 písm. a) zákona České národní rady č. 77/1978 Sb., o státní správě ve školství, dne 6. ledna 1983 pod čj. 34 699/82-14 **směrnice o školním stravování.**

Směrnice vymezují rozsah a organizaci školního stravování, správu školního stravování zajišťovanou národními výbory, metodické řízení školního stravování, provoz a hospodaření v jídel-

nách, stanovit závazné normy a příspěvky na stravování a podmínky, za kterých lze v jídelnách stravovat dospělé osoby.

V přílohách směrnic jsou uvedeny výživové a finanční normy na nákup potravin a fyziologické výživové a finanční normy na nákup potravin pro žáka a den a výše příspěvků na stravování dětí a žáků v jídelnách a hlediska rozhodná pro stanovení výše příspěvků.

Směrnice nabylly účinnosti dnem 1. února 1983.

Směrnicemi byly zrušeny:

- a) směrnice ministerstva školství České socialistické republiky o školním stravování ze dne 1. září 1975 čj. 23 687/75-403, Věstník ministerstva školství a kultury, roč. 1975, str. 145, oznámené v částce 26/1975 Sb., ve znění směrnice ze dne 9. srpna 1978 čj. 23 277/78-403, Věstník ministerstva školství a kultury, roč. 1978, str. 120, oznámené v částce 28/1978 Sb.,
- b) § 9 odst. 4 směrnic ministerstva školství České socialistické republiky o domovech mládeže ze dne 26. července 1979, čj. 22 974/79-210, Věstník ministerstva školství, roč. 1979, str. 129, oznámené v částce 19/1979 Sb.

Směrnice jsou uveřejněny ve Věstníku ministerstva školství ČSR a ministerstva kultury ČSR, roč. 1983, sešit 1—2, do kterého je možno nahlédnout ve všech školách a na odborech školství ONV a KNV.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, českým výborem Odborového svazu pracovníků místního hospodářství a českým výborem Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství **směrnicí** ze dne 23. listopadu 1982 čj. MH/12-9369/2189/82 a čj. SD/22-4454/82 **o provozování činnosti formou zvláštního zapojení pracovníků v organizacích místní výroby a služeb, sběrných surovin, organizací dopravy řízených národními výbory a organizacích bytového hospodářství řízených národními výbory.**

Směrnice nabyla účinnosti dnem 1. ledna 1983 a je uveřejněna včetně přílohy č. 1 až č. 3 v Provozním zpravodajství, orgánu ministerstva vnitra České socialistické republiky pro místní hospodářství v částce 1—2/1983. Lze do ní nahlédnout na ministerstvu vnitra České socialistické republiky — správě pro místní hospodářství, v odborech místního hospodářství krajských národních výborů, Národního výboru hlavního města Prahy a u organizací místního hospodářství.

Směrnicí se zrušují

1. směrnice pro provozování činností formou zvláštního zapojení pracovníků v podnicích místního průmyslu a komunálních služeb čj. MH/2049/69 z 30. 12. 1969 uvedené v Provozním zpravodajství v částce 1—2/1970, registrované v částce 1/1970 Sb.,
2. směrnice pro provozování taxislužby v silniční nehromadné osobní a nákladní dopravě čj. MH/1-472/70 a čj. 12 862/70-SMD uveřejněné v Provozním zpravodajství v částce 3—4/1971, registrované v částce 1/1971 Sb.